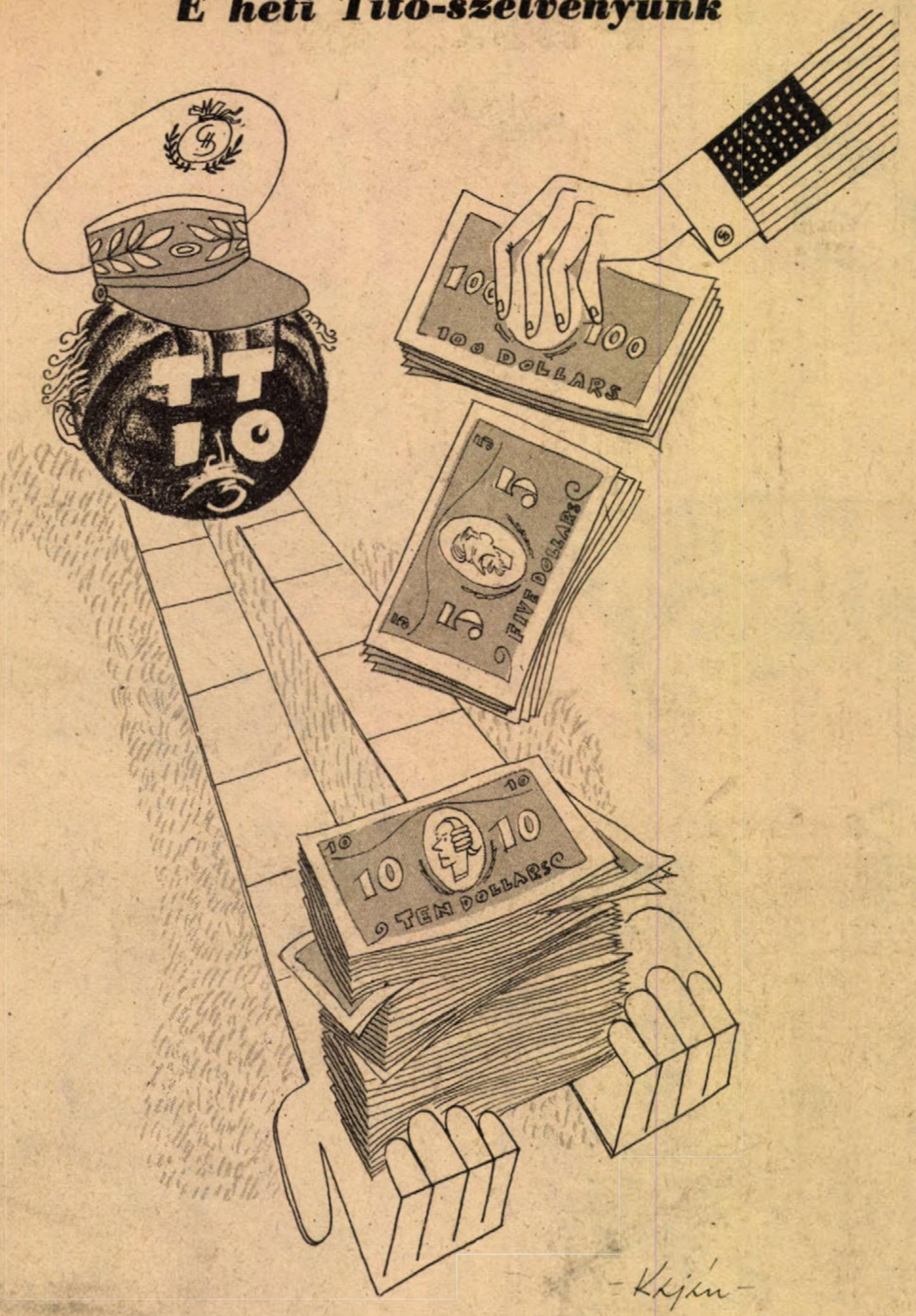
1949 július 22 V. évfolyam. 30. szám

Ludas Matyi

— *Nem lesz az sok, Zsíros uram, amit kapni fog?*
— *Ezért a búzáért?*
— *Nem. Azért, amit otthon eldugott!*

E heti Tito-szelvényünk

A szerencsés nyerő az utolsó gatyáját is rá fogja fizetni.

Őfelsége kicsit hülye

Közismert dolog, hogy gyarmataikat látogató királyok az hiszik, ha alattvalóik nyelvén elgagyognak néhány mondatot, megszerzik vele a nép szeretetét. Amikor legutóbb az egyik nyugati uralkodó birodalma távoli területein járt, meglátogatott egy kisebb múzeumot is. Az igazgató mélységes hódolattal mutogatta sorra a gyűjtemény büszkeségeit, aztán áhitozva várta a „legfelsőbb” elismerést. A fejedelem azonban így búcsúzott:

— Minden szép volt, csak a leves rossz.

Az igazgató egész éjszaka kínlódott e rejtélyes szavak miatt. Valami képletes feddést gyanított bennük és aggódott állásáért. Másnap felkereste az uralkodó útimarsallját, hogy megtudja, mit helytelenít a király.

— Nyugodjék meg, semmi baj, — mosolygott a marsall. — Őfelsége megfeledkezett róla, hogy megváltoztattuk a látogatások sorrendjét. Úgy volt, hogy először a kórházba megyünk...

Pesti fegyelem

Az ötletet beküldte: Szolnoki Mihályné vill. hegesztő, Bp.

Vicc-világhiradó

Tokio

Két japán beszélget

— Hogy hívják az amerikai parancsnokló tábornokot? — kérdi az egyik.

— Mac Arthur.

— Érdekes. A viselkedése után inkább Tök Arthurnak gondolná az ember.

Madrid

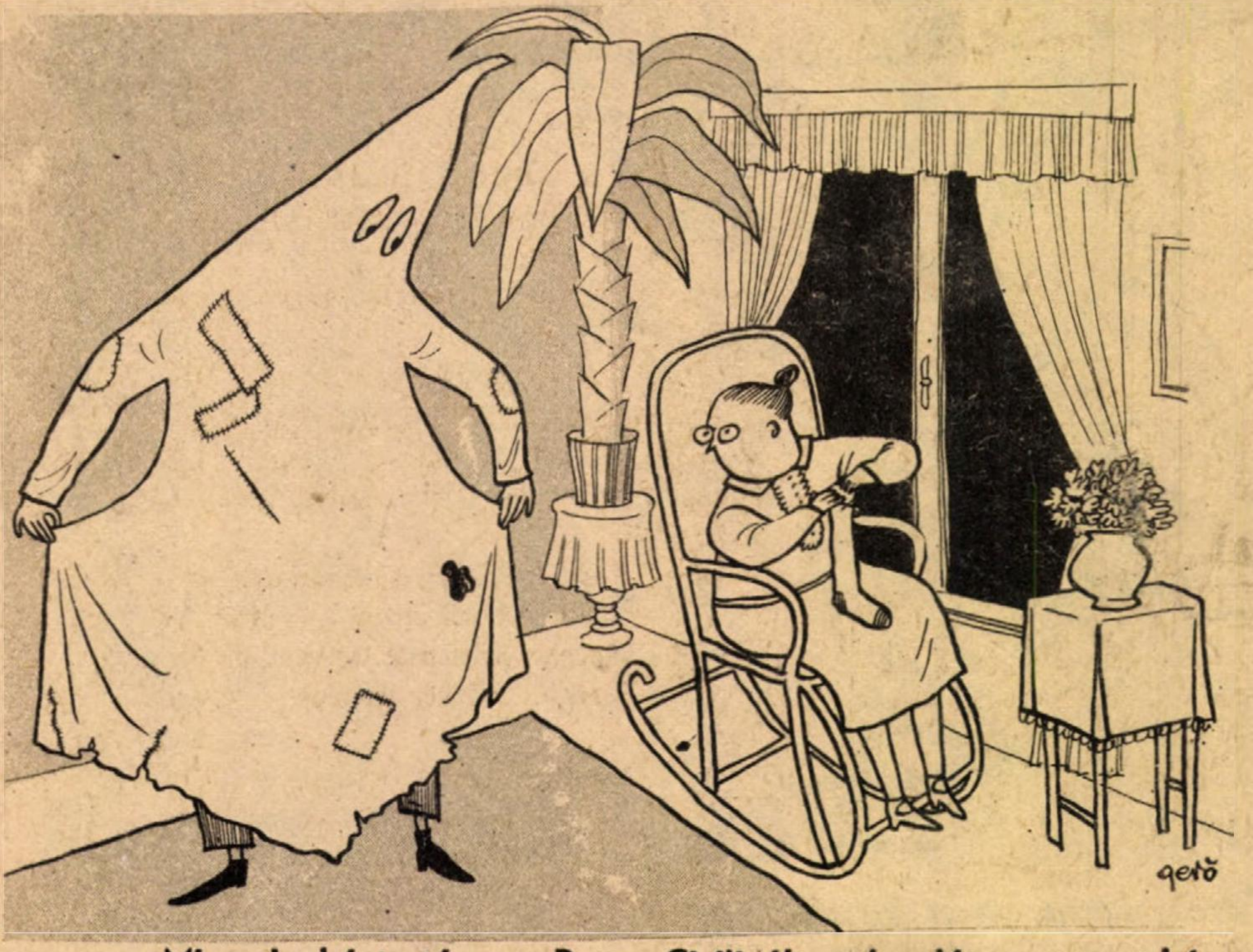
Franco—Truman—Bevin—Blum találkozót készítenek elő. A találkozónak hír szerint már csak egy akadálya van éspedig az, hogy miután éppen most akarják Amerika közvéleményével elhitetni, hogy Franco demokrata, nem kompromittálhatja magát azzal, hogy leül fasisztákkal tárgyalni.

London

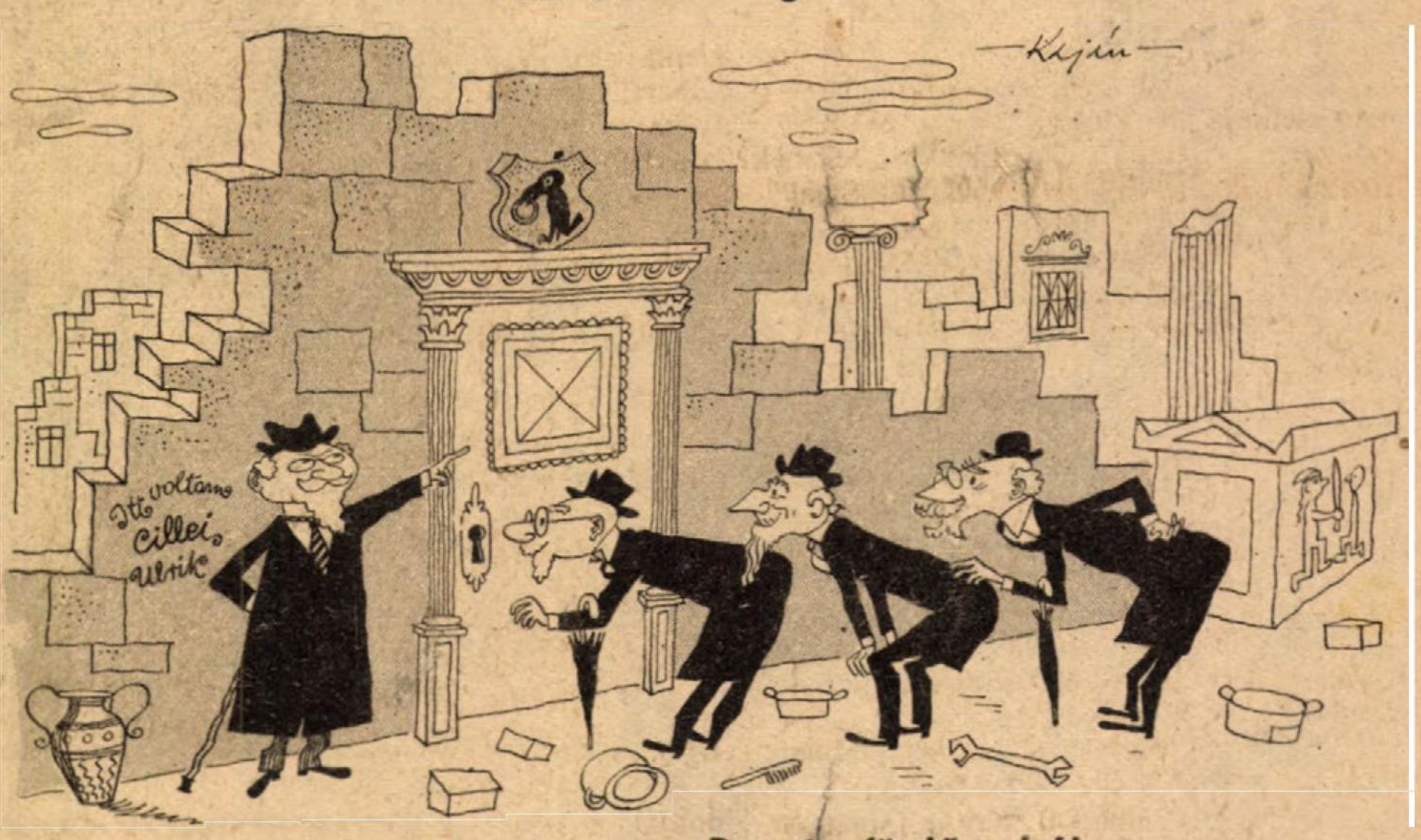
Itteni jólinformált körök szerint Truman azzal a tervvel foglalkozik, hogy hivatalosan is angol királlyá koronáztatja magát. A kiszivárgott hírek szerint uralkodói neve első Harry vagy utolsó Truman lesz.

Erősen működik a Ku-Klux-Klan Amerikában

— Micsoda háztartás ez, Betty. Civilizált ember létemre most kénytelen vagyok rongyos csuklyában lincselni menni.

Mátyás király-korabeli fürdőszobát ástak ki az archeológusok

— Látják, uraim, ez Beatrix fürdőszobája.

Vannak még csodák

A középkori tanító felszólít egy gyereket.

— Mennyi hétszer nyolc?

— Hétszer nyolc... hétszer nyolc, az... negyvenkilenc.

— Buta vagy, leülhetsz. Hogy hívnak?

— Schwarz Berthold.

— Na, te sem fogod föltalálni a puskaport!

A 7 legepésebb vicce

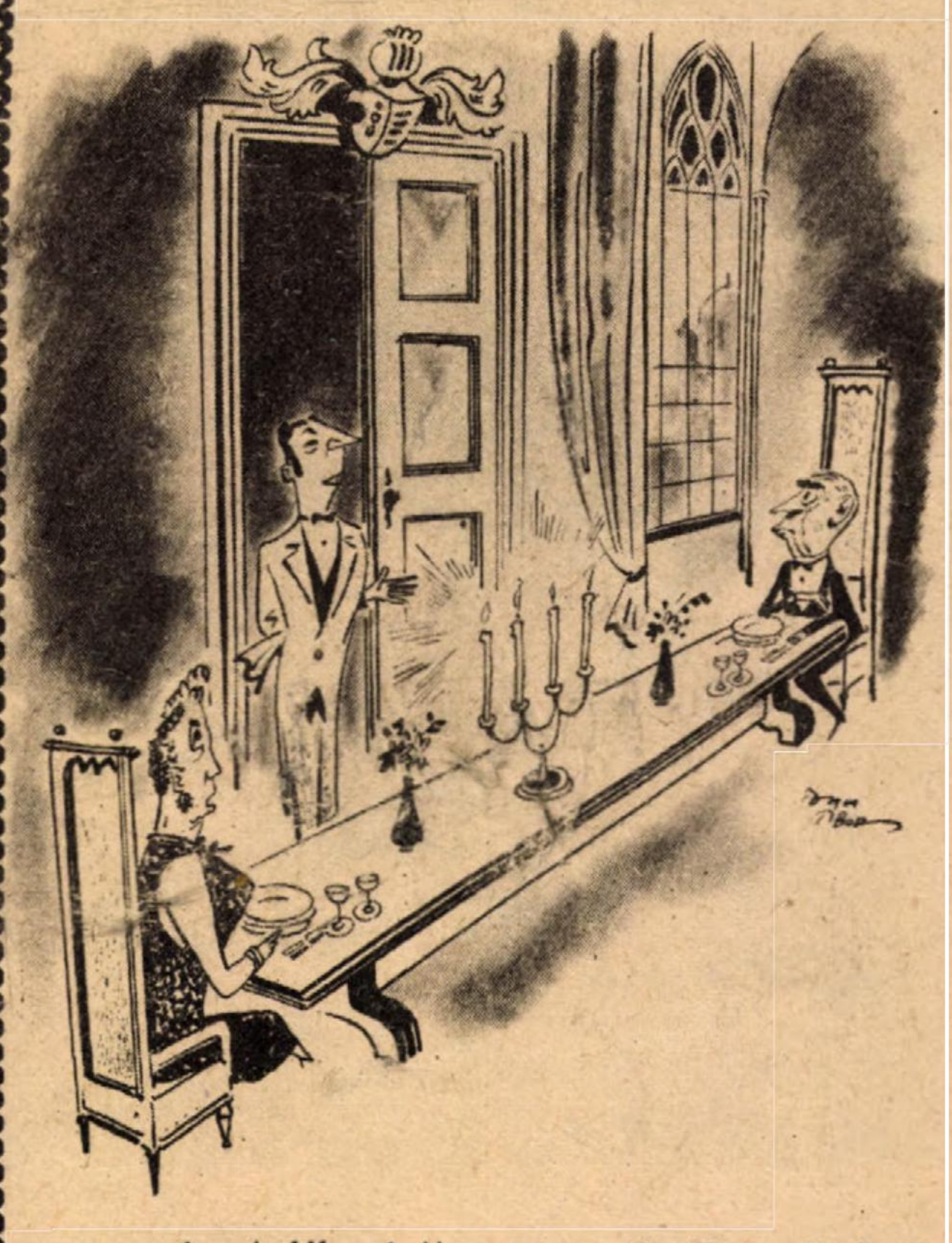
Egy kistehetségű, de nagyhangú művésznőnkről beszélgetnek.

— Látjátok, ez az igazi telefonszínésznő — mondja valaki.

— Uggan — mondják egyszerre többen is — hiszen szerződése van, rendszeresen fellép! Már miért volna telefonszínésznő?

— Azért, mert körülbelül úgy tud játszani, mint egy telefon.

Egy előkelő angol családnál

— A sztrájk miatt ma nem főztünk, Mylord.

— Hogyan? Hát akkor mit együnk?

— Talán méltóztassék egymás fülét rágni!

Gádor Béla

Hársfautcai műsor

Köztudomású, hogy évek óta a Hársfa-utca és Barát-utca sarkán terülök el. Nem akarok lokálpatrióta színében feltűnni, de szeretem a Hársfa-utcát. Sokkal különb, mint a Miksa-utca vagy a Szövetség-utca. Külön hangulata, külön klímája van. A Miksa-utca télen hidegebb, a Szövetség-utca nyáron büdösebb. A Hársfa-utcának külön szokásai, külön tájszólása van. Például itt mindenki így köszön: „A viszonlátás!" Így köszön a fűszeres, a trafikos, a házmester és így köszönök én is. „A viszonlátás!"

Ezzel szemben a Hársfa-utcának van egy óriás hátránya is: az, hogy csendes. Olyan csendes, hogy minden zaj meghallatszik benne. Nyáron az egész Hársfa-utca beköltözik a lakásomba. Hallom a járókelők cipőjének nyikorgását, a szemközti címfestőműhely tanoncának fütyülését és ha csenget egy bicikli, rohanok ajtót nyitni. Ha valaki a szemközti házban tüsszent egyet, önkéntelen az egészségére kívánom és ha egy asszony rászól a férjére: „Emil, megint leszórtad a hamut", ijedten szaladok hamutartóért.

A külső zajokból állandó nyári műsora van a Hársfa-utcának, amely a következőképpen alakul:

5 órakor reggel ébresztő. Tartja a Lapterjesztő vállalat 3. sz. fiókjának motorbiciklistája. Töfögés, puffogás, recsegés, robbanás. Az ablakhoz ugrott hálóinges lakók átkozódásának kíséretével. Utána mindenki hidegvizes ruhát rak a szívére, idegcsillapítót vesz be és elalszik.

5 óra 30. Hazatérő részegember dala: „Ifjúságom, jöjj vissza egy szóra, őszi rózsa, fehér őszi rózsa."

6 óra. Rádióközvetítés jobbról: hajnali muzsika: Sej, haj, leszakadt a pincelakat... Balról: gazdakalendárium. Srégen szemből helyszíni közvetítés: „Margit, hol a sárgacipőm, az ember semmit sem talál ebben a büdös házban!"

7 óra. A sivatagi hiéna halálüvöltése. Megérkezett a jeges. Ezt kiáltja egymásután ötször: „Jegesss! Jeggg!" Semmi mást. Utána priznic, idegcsillapító, felkelés.

½8-tól délután háromig műsorszünet, mert nem vagyok otthon. 3-kor egy félórára lefekszem aludni, a műsor folytatódik.

3 órakor. A szemközti ház előtt megjelenik egy srác és felüvölt a negyedik emeletre: „Róbert! Róbert!" Róbert megjelenik: „Mi zujs?" „Jössz usziba?" „Jövök!" „Klassz idő van!" „Klassz!" „Gusztiék ott lesznek?" „Ott!" „Siess! Hozzál sakkot!" „Sietek. Szia!" „Szia!"

4—5-ig. (Amikor már javában dolgozom.) A hársfautcai és barátutcai amatőrválogatott futballmérkőzése. Utána pankráció, szülői beavatkozással.

5 óra 20. Megjelent az Esti Szabad Szó. Óriási szenzáció!

5 óra 40. Vándorcirkusz. A stráfkocsi megáll a kocsma előtt, egy zömök ember levegőbe dobálja apró kölykeit. Trombitaszóló: Tengerész, ó szívem tengerész. Papírbacsavart ötvenfilléres ledobása.

6 óra. Verklihangverseny. Marseillaise és Tengerész, ó szívem, tengerész.

7 óra. Családi élet srégen szemben. „Hadd tudja meg az egész Hársfa-utca, hogy milyen vacak lélek vagy te, Gyula." Egy motorkerékpár bedöglik a sarkon. Óriási puffogás, lakók ablakhoz, ordítás.

7 óra 30. Agg koldusasszony dala: Tengerész, ó szívem tengerész. Ötven fillér.

9 óra. Az álhadirokkantat részegen kidobják a kocsmából. Mankóval veri a fogadott fiát. A lakók két pártra szakadva vitatkoznak tízig.

És így tovább, és így tovább. Ez persze csak az állandó műsor, de vannak igen változatos műsoronkívüli számok is. Nem akarok lokálpatrióta lenni és ezért feltételezem, hogy ilyesfajta műsor van a Miksa-utcában és az Aggteleki-utcában is. De ez nem az én reszortom. Én a Hársfa-utcában lakom, szeretem a Hársfa-utcát, de nem árt, ha az ember néha egy kis önkritikát gyakorol. A viszonlátás!

Vigyázat! Itt a vibráló lámpa!

— Mondja az úr, nem látja, hogy a lámpa vibrál?

— Na és ha vibrál? Nem vagyok én villanyszerelő!

Példázat

Bevinről és a fontleértékelő Trumanról

Cibere Bódogot egy vita hevében iszonyúan felképeli a felesége.

Cibere elkeseredetten néz maga elé, aztán felsóhajt:

— És valamikor ezt a kezet kértem én meg.

Az már más

A „történelmi" nevű exgrófnak dolga akadt egyik közhivatalban. Hárman álltak a tisztviselő asztala előtt, de ő mindenkinek elébe tolakodott és belekezdett a mondókájába.

— Kérem — mondta a tisztviselő — tartsuk be a sorrendet. Tessék helyet foglalni!

— De kérem — méltatlankodott az exgróf — én X. Y. vagyok!

— Az más — bólintott a tisztviselő — akkor tessék két helyet foglalni.

Petőfi él!

Papírcsónak a viharban

— Samukám, ereszd el a torkomat, süllyedünk!

Szükségállapot Londonban

— Álomvilágban él ez a György király, hogy a szükségállapot csak most kezdődik nála... Nálunk a szükség állandó állapot.

Atlanti virágcsárda

Nagykörúton, Kiskörúton
Virágcsárdák nyílnak itt-ott,
Gondolt egyet Truman Harry
S ő is virágcsárdát nyitott.

Pár dollárért kapható itt,
Nem kell hozzá túlsok bankó,
Az erősen illatozó
Szerény kis ibolya, Franco.

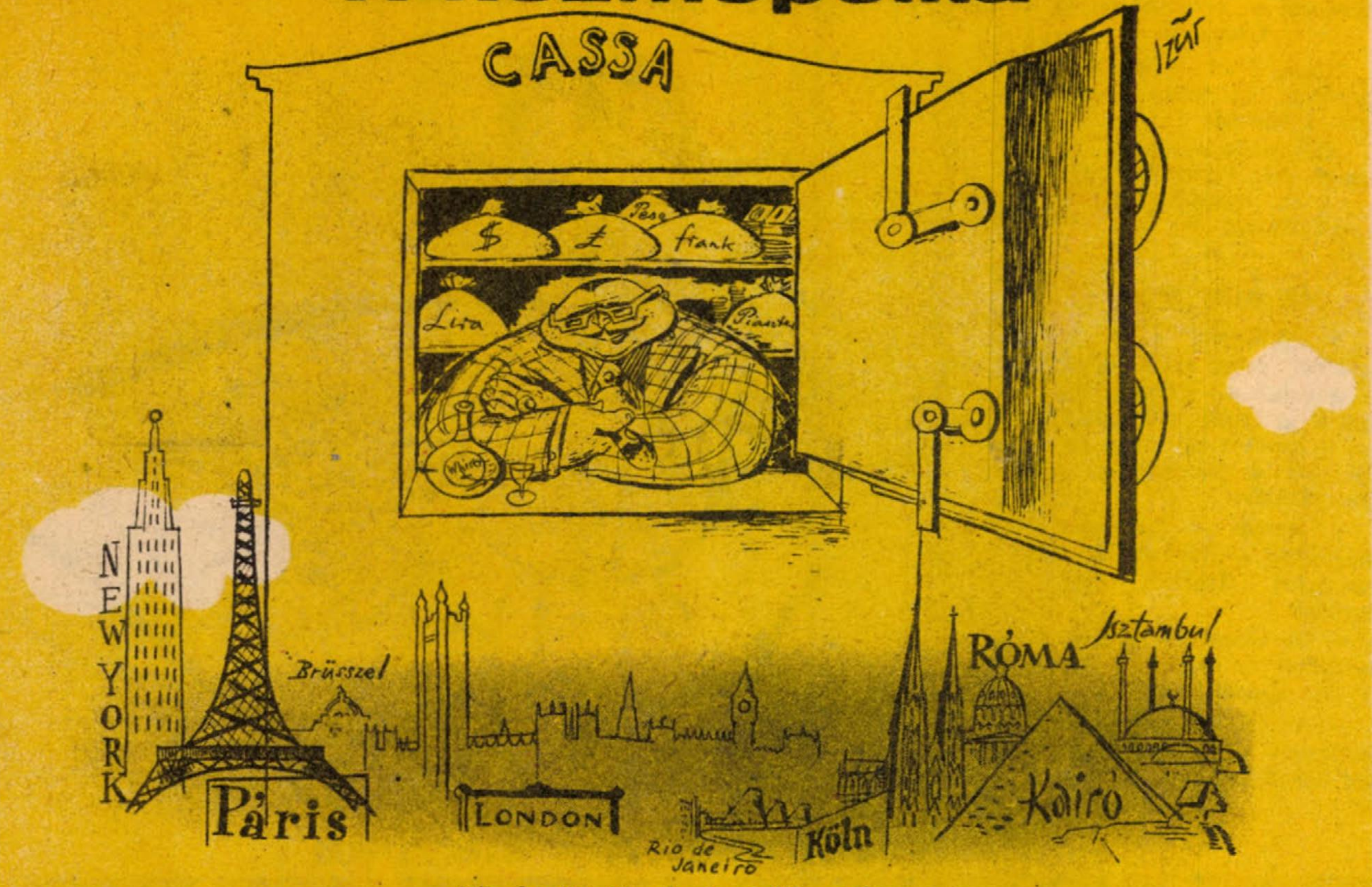
Dús raktárral kápráztatja
Ez az üzlet a világot,
Kapható itt Blum s a többi
Legfinomabb mákvirágok.

Nézd csak meg a kirakatot,
Nincsenek ott silány gyomok,
Hjalmar Schachtot látod ottan
S több ily fehér liliomot.

Exotikus növény is van,
Hogy a palik vigyék, vegyék:
Az Atlanti paktum, amely
Egy nagy kaktusznál nem egyéb.

A kozmopolita

— Mindenütt jó, de legjobb otthon

SZEREMLEY MIHÁLY: PETŐFI SÁNDOR KARIKATURÁJA. (RÉSZLET. CHARIVARI 1848.)

A hold elégiája

Irta: **Petőfi Sándor**

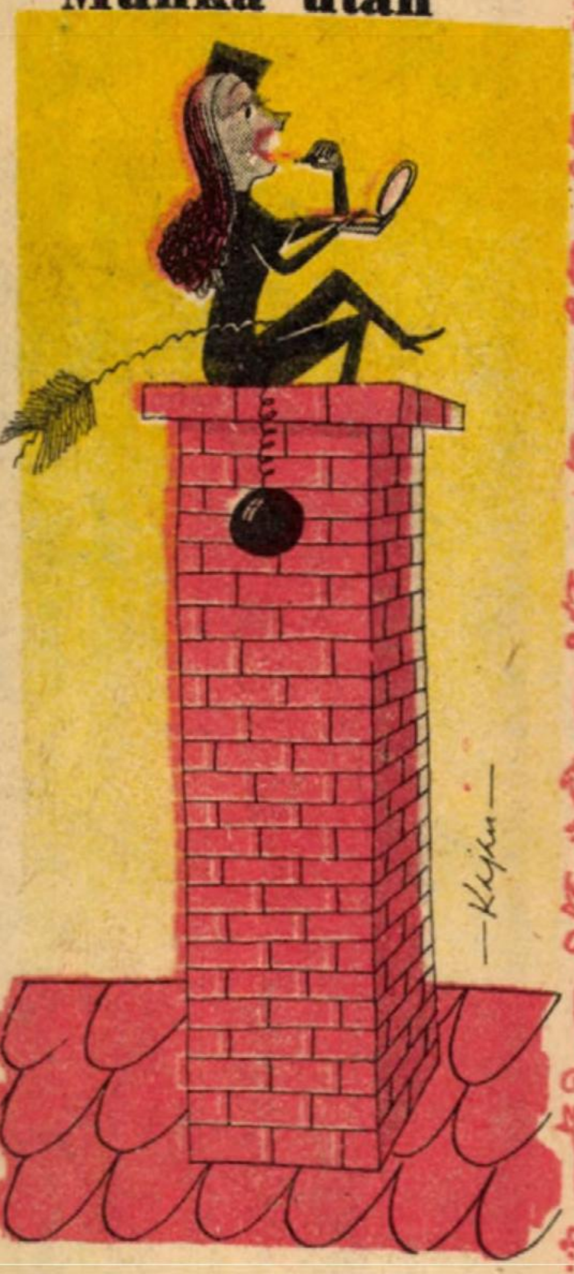
Mért vagyok én a hold? isten, mit vétettem,
Hogy a legnyomorúbb lénnyé tettél engem?
Inkább volnék a föld utolsó szolgája,
Mint az égen az éj ragyogó királya.
Inkább járnék ott lenn koldus bocskorában,
Mint itt járok ezüst sarkantyús csizmában,
Inkább szinám lenn a csàpszékek borszagát,
Mint itt fönn a csillagvirágok illatát.
Oh melyik jó lélek ne szánná sorsomat?
Minden kutya, minden poéta megugat!
S ezek a tollrágó, versgyártó pimaszok,
Kiknek nem a szíve, csak a füle mozog,
Azt hiszik, hogy velök én egy követ fujok,
Rokonérzelemből, hogy velök búsulok.
Sápadt vagyok, de nem ám a fájdalomtúl,
Hanem a méregtől, a mely torkomon dúl.
Hogy ekkép komáznak én velem e fickók,
Mintha együtt vernénk a csürhére disznót.
Néha-néha jön egy az igazijából,
Egy kipattant szikra isten homlokából,
Egy valódi költő, s dala hallatára
Keblemet megtölti a gyönyörnek árja;
Csak hogy, csak hogy, a míg jön egy ilyen dalnok,
Addig hány keserves nyávogást nem hallok!
Efféle mákvirág minden bokorban nő,
Nincs ezekre soha, nincs sovány esztendő.
Minden este félve kezdem utazásom:
Hol akad meg fülem olyan nyikorgáson?
Ahol ni, ott is egy! hogyan terpeszkedik,
Hogy meghányja-veti parasztlőcs kezeit,
Mintha el akarná messze hajítani,
Talán mert markába nincs mit szorítani,
S úgy megsóhajtoz, mint a kárvallott cigány
Az erek is csak úgy dagadnak a nyakán.
S mit össze nem beszél! s váltig engem kérdez
S kér, hogy tekintsek be a szeretőjéhez.
Jól van, betekintek. Hát, öcsém, a Jutka
Éppen most búvik be a kemencelyukba,
Sült kolompért szed ki, pofázza befelé,
Megégette száját, mert hirtelen nyelé,
Jaj, de gyönyörűen rántja félre arcát!
Ez a bájos orca éppen méltó hozzád. —
Megmondtam, a minek nem-tudása gyötrött
Most menj a pokolba, vigyen el az ördög.
(Koltó, 1847.)

A kecskeméti Dózsa György termelőcsoport első a terménybeszolgáltatásban

Dózsa György: Jól van, emberek. Látom, nem hoztatok szégyent a nevemre!

Munka után

Minőségi paprikaverseny Szeged és Kalocsa között

Tehetségkutató-pályázatunk terminusa: aug. 1. Addig még lehet pályaműveket beküldeni!

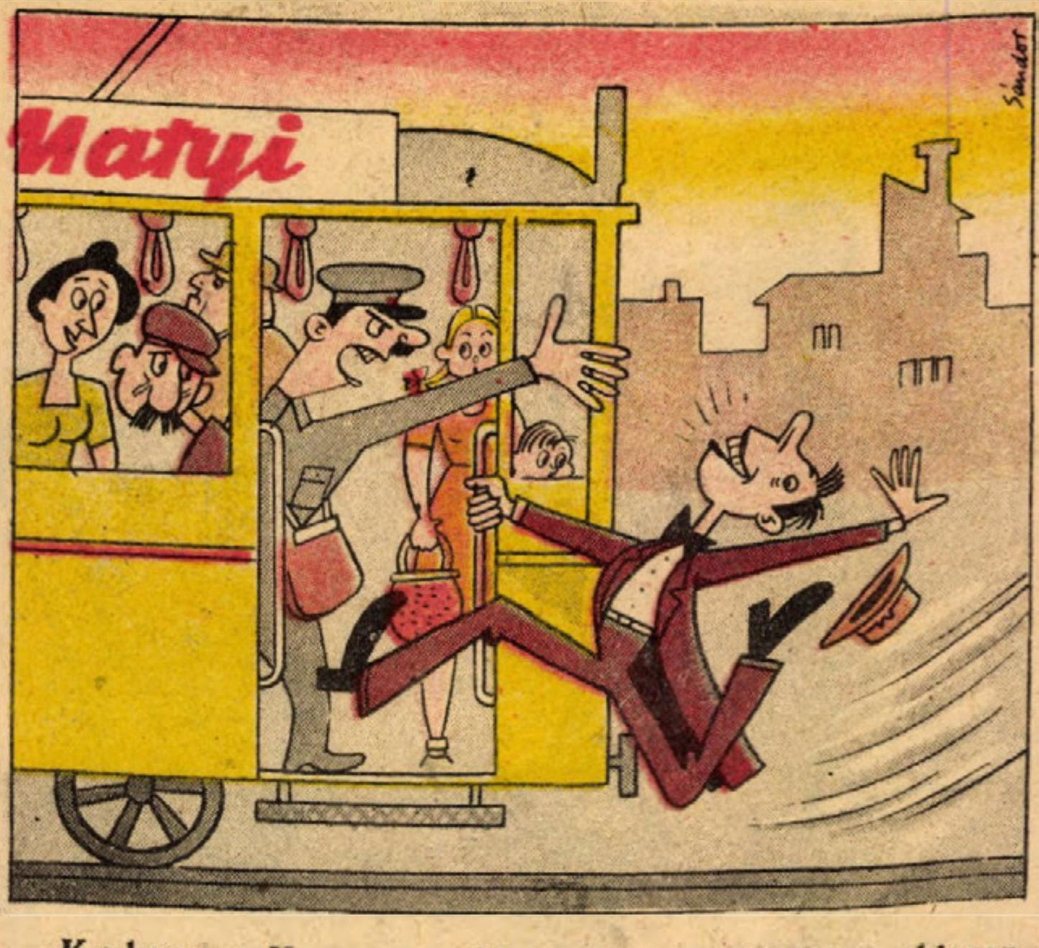
Marshall-mese

— ... és akkor a jóságos Marshall bácsi küldte-küldte a soksok finom ennivalót és még talán most is esznek belőle, ha közben éhen nem haltak.

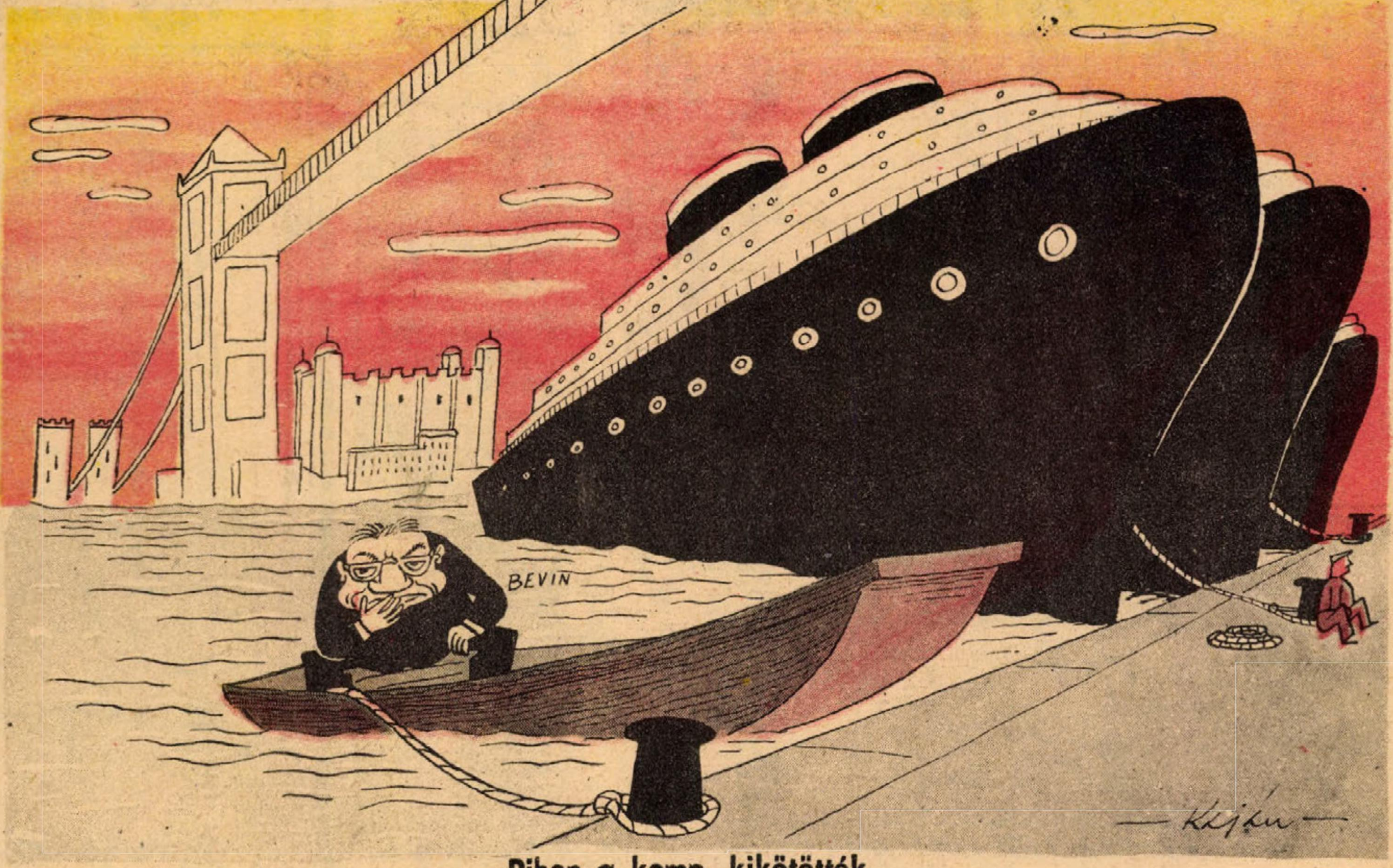
Mintavicc

(Mintavillamos jár a pesti utcákon.)

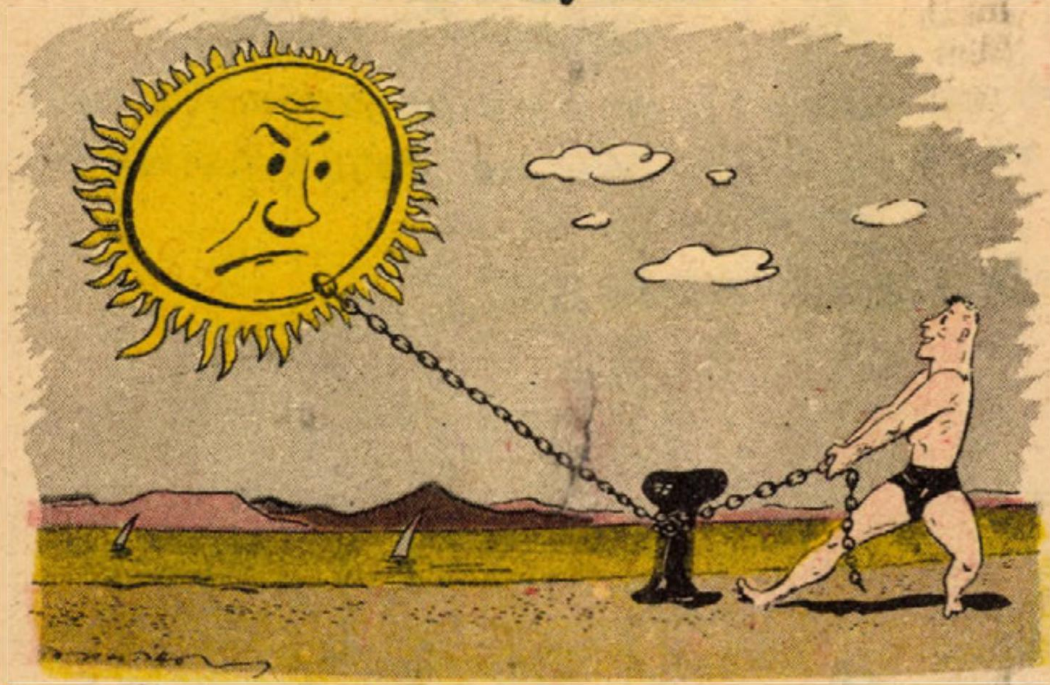
Kalauz: Hogy mer felugrani menet közben, hiszen ez mintavillamos!
Utas: Node ez mintaugrás volt!

Kikötősztrájk Londonban

„Pihen a komp, kikötötték,
Benne hallgat a sötétség."

Ötletes nyaraló

— Most már nem szöksz meg, öregem, azt garantálom.

Róka monológja

— Majd bolond leszek itt vele ravaszkodni és azt a ronda énekét hallgatni, amikor a Közértnél olyan olcsó a sajt.

Az „Amerika hangja" címére

Hadikutya volt a Molly a nagy háborúban,
Része volt az inváziós örömben és búban.
Vitézségi érme is van, nyakán hordja láncon,
Ott szerezte valamelyik flandriai sáncon.

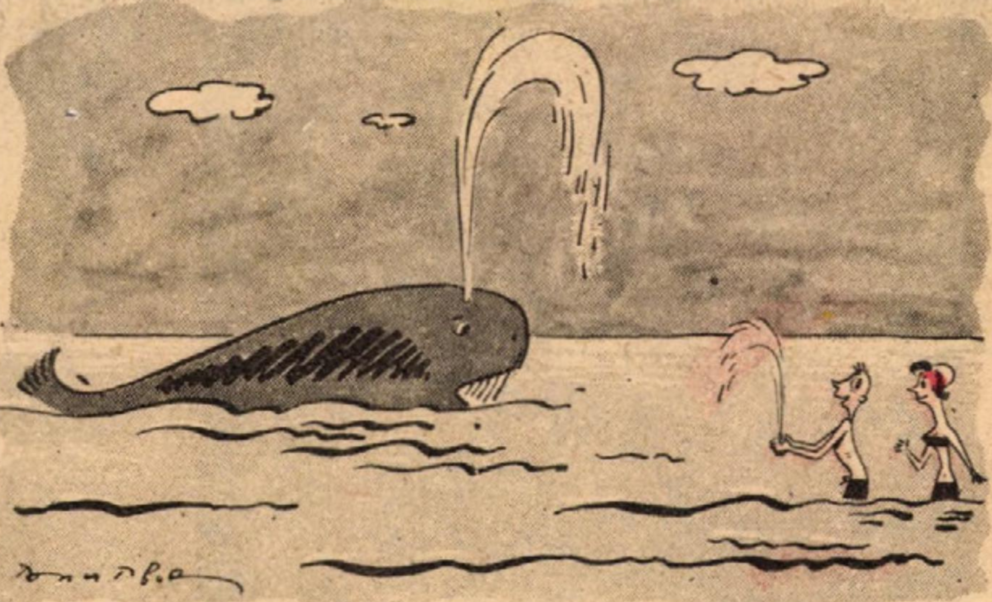
Nagy a meleg, Molly liheg gazdájával párban,
Hamarosan bent is ülnek egy kis hűvös bárban.
Mollynak a pincérek még párnákat is adnak,
Kijár itt a tisztelet a hadviseltnek, s hadnak.

Dave Smith is arra sétál, szintén hadviselt ő,
Ingén a sok kitüntetés tiszteletet keltő.
Egyik szemét kilőtték egy légi bevetésnél,
No de elég egy négernek egy szem az evésnél.

Azaz pardon, álljunk csak meg a nagy hódolattal,
A mi néger őrmesterünk — bár levett kalappal —
Belépett a bárba szintén, de ott úgy fogadták,
Hogy a pofont, amit kapott, visszakézből adták.

PÁLYI JENŐ

Mérlegelendő körülmény

— Ne felejtse el, Mancika, ő mégis csak profi...

Hangtalan Heti Híradó

Tító az aljas áruló megrágalmazta a csepeli munkásokat a „Borba" című újságban. Vörös Csepel válasza: „Borba" a hazugság.

Remek gyümölcstermésünk van az idén. Ennek a reakciós bácsinak egyetlen vigasza az, hogy kókuszdió alig termett Magyarországon.

25.000 látogató volt vasárnap a Palatinuson. Itt látható az a gombostű amelyet már nem lehetett leejteni.

Newyorki tőzsdecsászárok a Ku-Klux-Klan élén

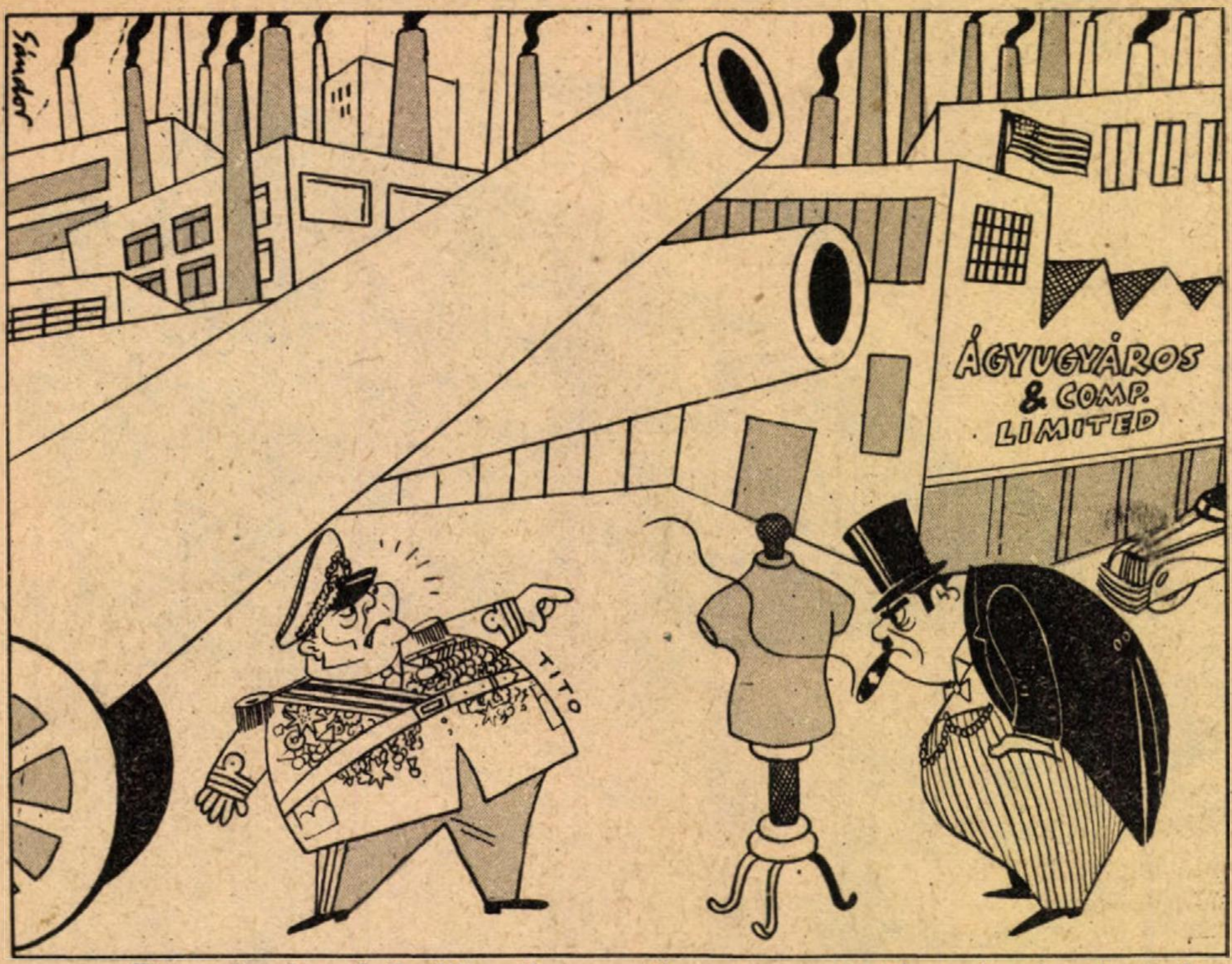
— Ne haragudjon, kedves barátom, hogy magát csak négyen lincseljük meg, de a többiek ma el vannak foglalva a tőzsdekrahhal.

Újító humorista

— Mondd, apu, így tényleg jobban megy a munka?

Preciz rendelő

Tito: Az ágyuk kaliberéhez erről vegyen mértéket, ágyúgyáros úr, ez az átlagos jugoszláv dolgozó mérete. Őket szántam ágyútölteléknek!

Milliók hatalma

— Az állam én vagyok! — Az állam mi vagyunk!

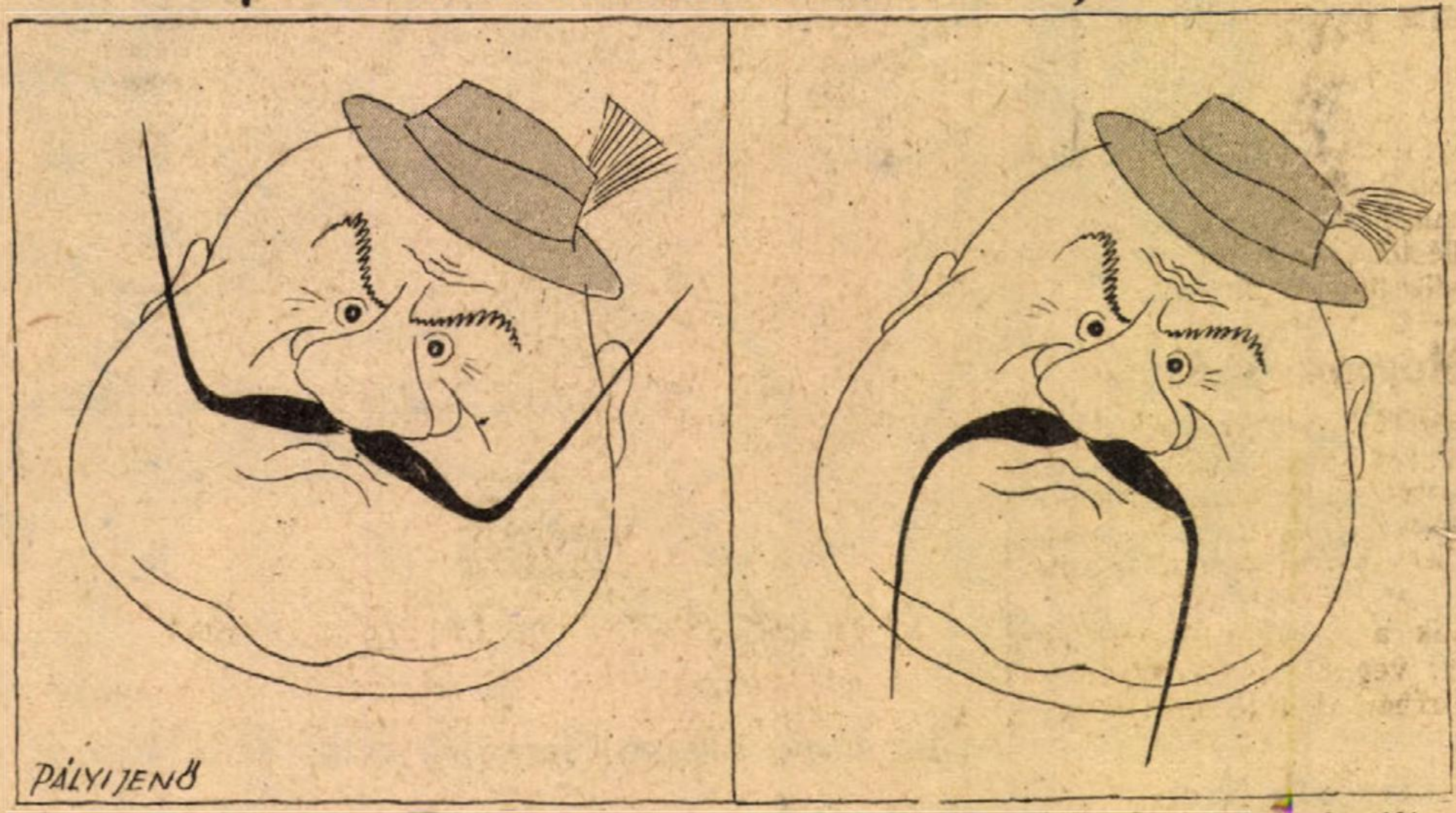
(Krokodil, Moszkva.)

Ausztria zsír helyett gengszterfilmeket kap a Marshall-terv keretében

— Ha már zsír helyett gengszterfilmeket kapunk, legalább a gengszter lenne kövérebb!...

Zsíros gazda esete a Szovjetben járt parasztküldöttek beszámolójával

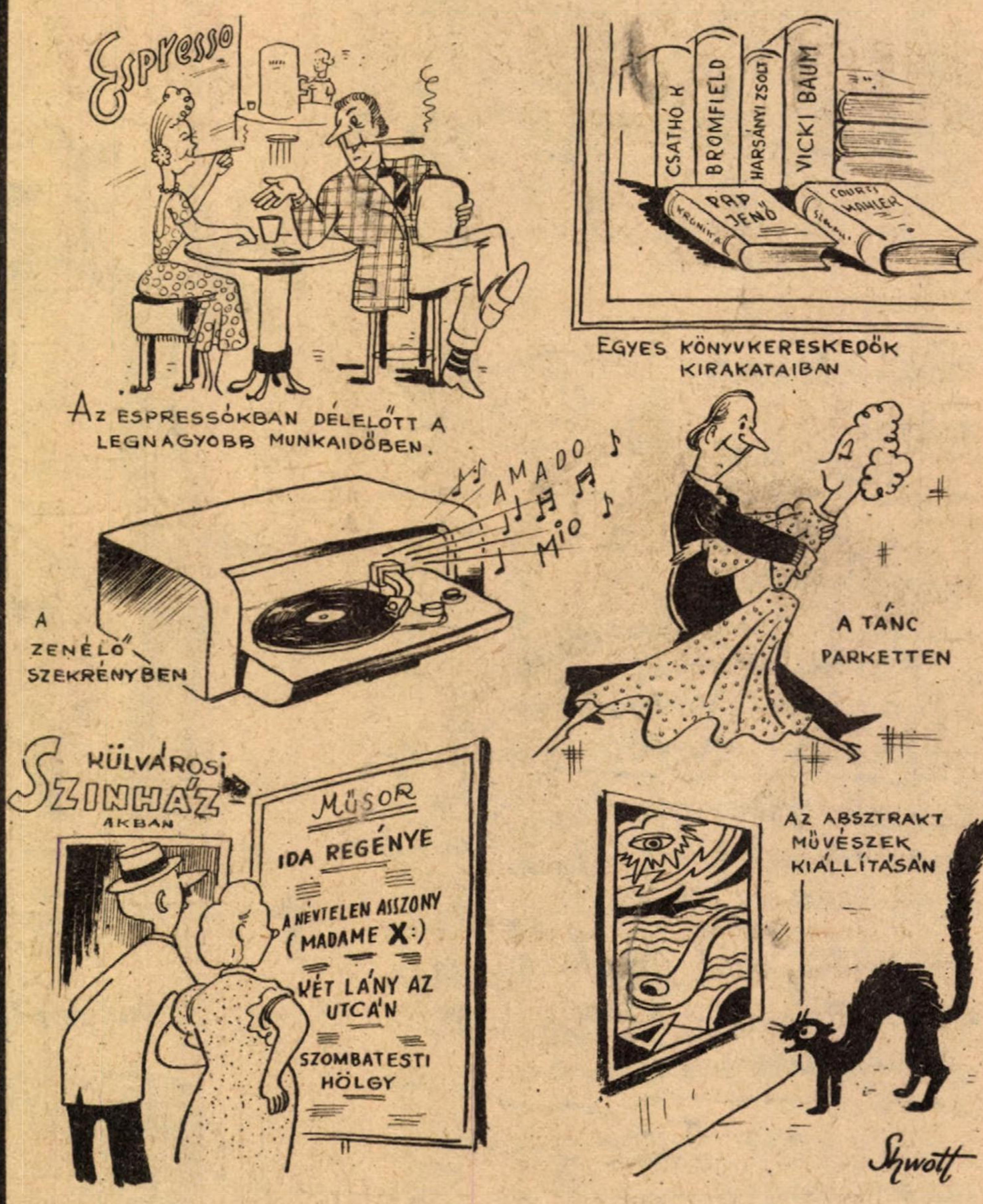
— Meghallgatom azt a beszámolót. — Meghallgattam azt a beszámolót.

Egy szalmaszál szebben beszél

Csang-Kai-Sek: Mi az, ezt a szalmaszálat küldi nekem Truman?!
Titkár: Igen, hogy végső esetben méltóztassék ebbe kapaszkodni.

Hol találsz selejtet?

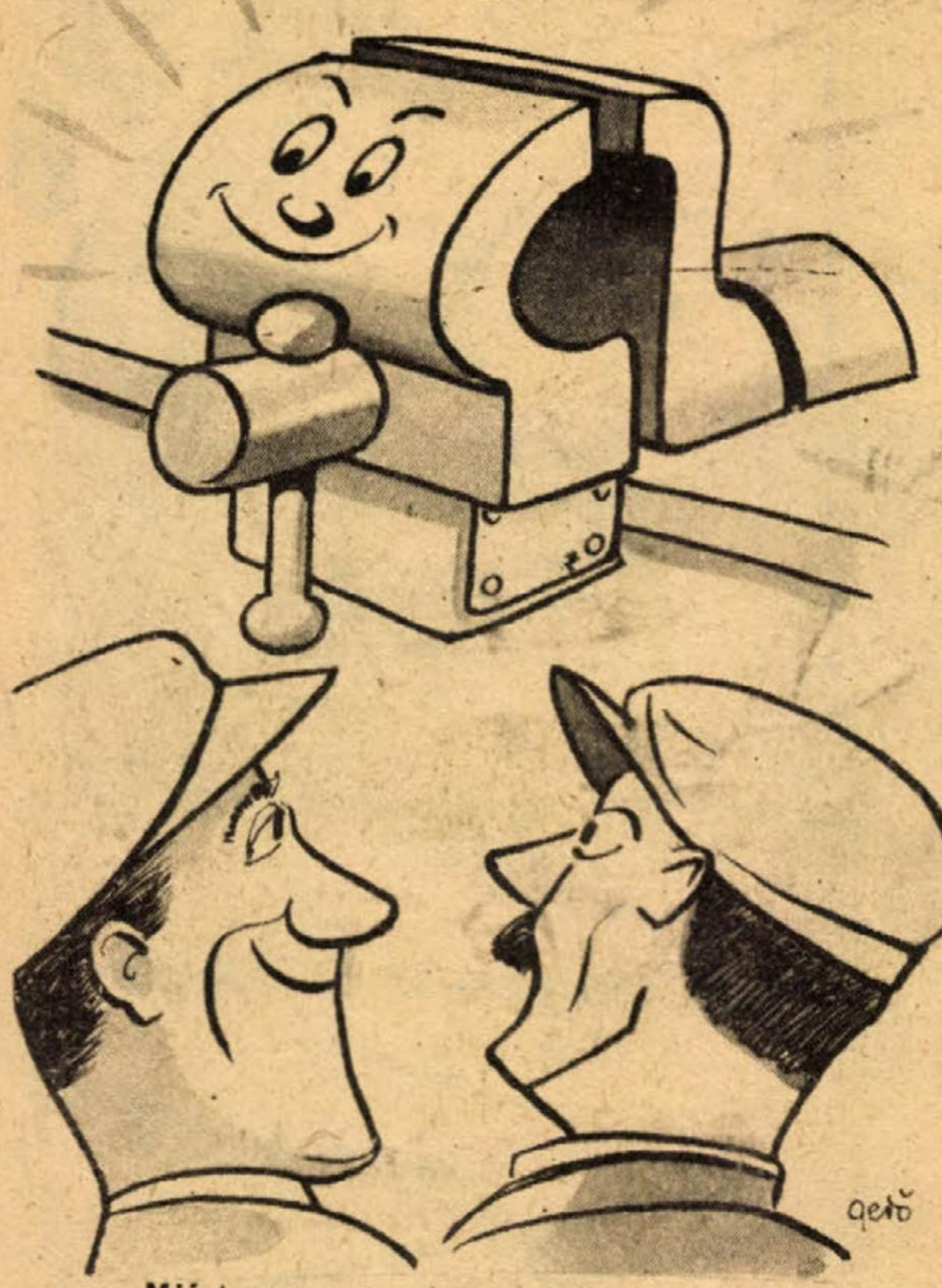
Reakciós a mészárosnál

— Itt csak frissvágású marhát szolgálnak ki?
— Nem kérem, kiszolgálunk mi itt ilyen régivágású marhákat is!

Üzemek humora

Boldog satu

— Miért ragyog ennek a satunak a pofája?
— Mert a gazdája munkajutalmat kapott.

Megnyugtató felelet

A Bükkhegységben egy kisebb üzem dolgozóinak üdülőjében történt ez az angyali eset. Az egyik este az üdülő közkedvelt szakácsa a pihenő dolgozóknak a közeli erdőkben frissen szedett gombából készült kitűnő gombapörklttel kedveskedett. A pompás vacsora után az egyik élmunkás ezzel a kérdéssel fordult a szakácshoz:

— Aztán mondja, szakács elvtárs, biztos, hogy ezek a gombák nem voltak mérgesek?

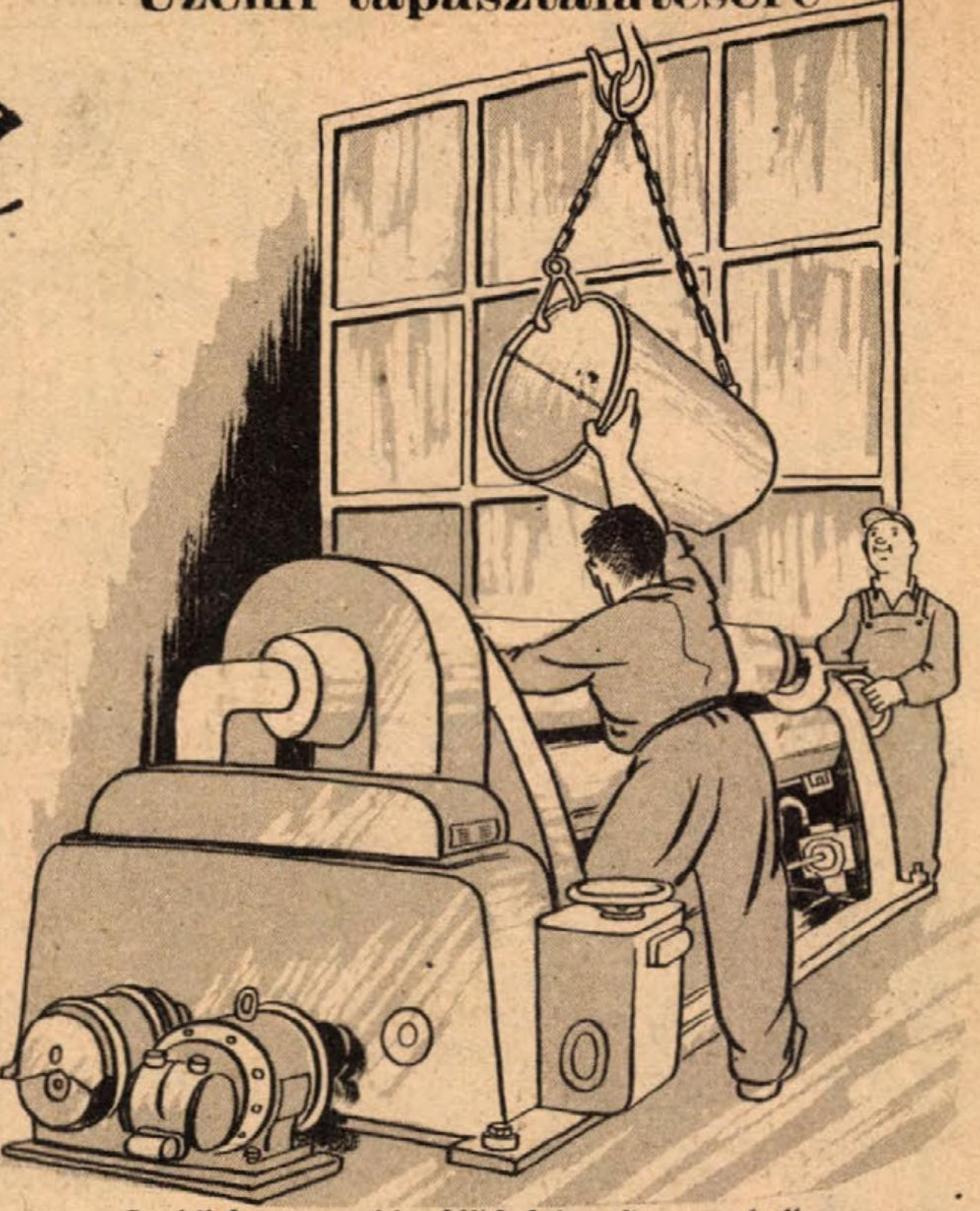
— Hát persze, — felelte a szakács, — kipróbáltuk tálalás előtt egy ezüstkanállal — mert tudja elvtárs, mi is abból eszünk!

A Finommechanika bemutatóterme

A finommechanikai és híradástechnikai üzemeket irányító ipari központ Váci-utcában megnyílt bemutatóterme felsorakoztatja a magyar műszer- és rádióipar remekeit. Két külföldi szakértő hosszasan időz a „Rókus"-gyártmányú fogorvosi szék előtt, azután az egyik így szól:

— Micsoda gép! Valósággal kedvet kap az ember egy kis fogfájásra.

Üzemi tapasztalatcsere

— Szakikám, egy kis újításért már nem kell a szomszédba mennünk.
— De nem ám, áthozzák az elvtársak maguktól is! Mint ahogy mi is átvisszük hozzájuk!

MINDNYÁJUNK figyelmébe!

Elvtárs! Amíg maga alszik, a reakció dolgozik!

Munkaversenyben választják ki a VIT-re a fiatalokat

— Te még dolgozol, elvtárs? Hiszen azt mondtad, hogy találkozóra mégy.
— Igen, de nem ma este, hanem augusztusban a világifjúság találkozójára.

Siessetek, szaktársak!

A brigád vidáman kopácsol a készülő Lánchíd alkatrészein, amikor elhalad mellettük egy szomszéd műhelybeli szaktárs és odakiált:

— Siessetek, szaktársak, mert október elsején van az apósom születésnapja.

— Na és? — kérdik csodálkozva.

— Na és nekem gratulálnom kell.

— De hogy jön ez a Lánchídhoz? — kérdik csodálkozva a szaktársak.

— Hát úgy, hogy ő a Hunyadi János-úton lakik és nem akarok lekerülni a Kossuth-hídig...

Az Agroluxból jelentik

Az „Agrolux" kísérleteket folytat egy sajátgyártmányú fékmágnes előállítására, mert a Hubert és Siegmund késedelmesen tud csak szállítani és ezzel akadályozza a munkájukat. Az új fékmágnesnek ugyanolyan jónak kell lenni, mint a Hubert és Siegmundénak, azzal a megszorítással, hogy csak a járműveket szabad fékeznie, a termelést nem.

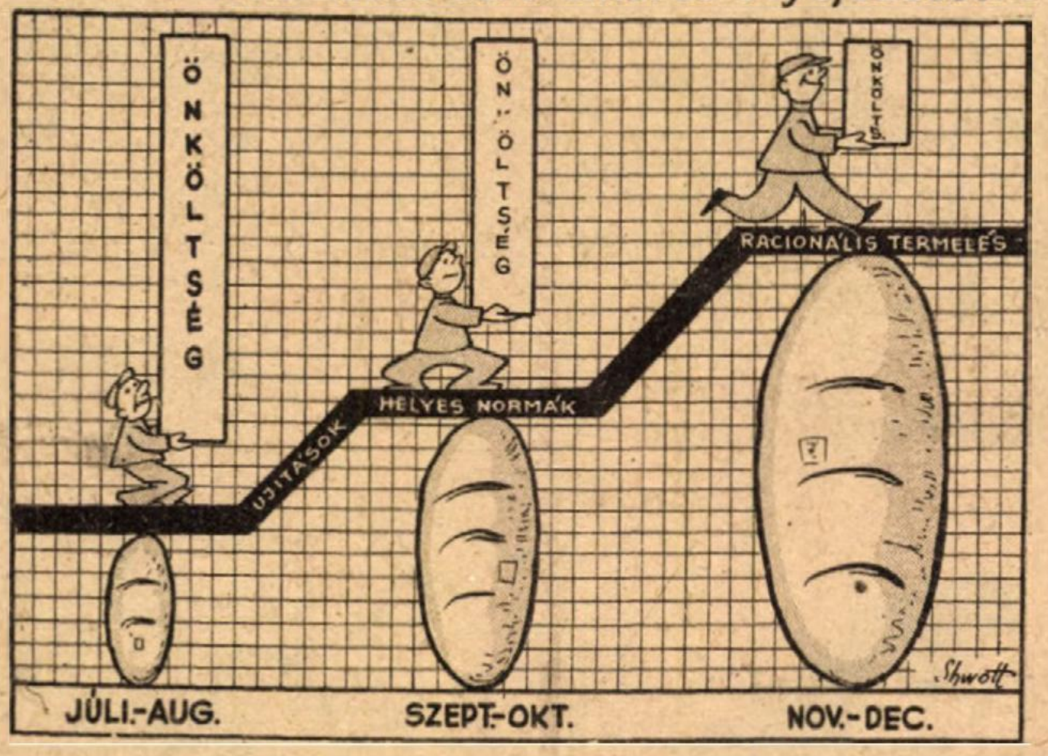
Például Lellén

Kovács és felesége a lellei üdülőben töltik szabadságukat és ebéd után a férj felolvassa a Szaktanács munkásüdülést ellenőrző csoportjának munkájáról szóló cikket.

Kovácsné megjegyzi, hogy nehéz dolga lehet a bizottságnak, mert itt már igazán nem tudja, mivel lehetne javítani a kitűnő ellátáson. Kovács töpreng, azután bizonytalanul így szól:

— El lehetne talán intézni, hogy a bécsiszelet nemcsak a tányér két oldalán lógjon le, hanem köröskörül.

Előre a hároméves terv sikeres befejezéséért

Mi a sörben az igazság

Csővezetékkel egyesíteni akarják a Polgári Sörgyár és a Dreher üzemét. Az intézkedés olcsóbbá tenné a kitűnő italt és fokozná a mennyiséget is. Ennek ellenére a Dréher egyes vezetői vállalati sovinizmusból ellenzik a tervet.

Mi azt tartjuk csak furcsának, hogy a Dreher annyira fél a Polgári Sörrel való egyesüléstől, pedig nem is a Polgári, hanem a Dréher gondolkodik polgári módon.

Ne keressék a Népszavánál

A Népszava rajzolója a tapasztalatcserével kapcsolatos riporthoz elkészítette a tapasztalatcserében résztvevő néhány dolgozó arcmását. Várhegyi Ferenc, a Ganz-villamosságiból, aki úgylátszik sokat ad a fiatalos külsejére, rajzolás előtt levetette a szemüvegét és így készült el róla a rajz.

Azok a szaktársai tehát, akik a rajzon nem találják az illető orrán billegő szemüveget, vegyék tudomásul, hogy az nem a Népszava szerkesztőségében tűnt el, hanem oda be se került.

A kis kiváncsi...

Január végefelé teherautó állt meg a Ganz Hajógyár macskaköves udvarán. Selejtes munkadarabokat hozott vissza Csepelről. És egy levelet, az egyik hajógyári öntő-brigádnak, Gyolaiéknak címezve. Volt abban minden, csak éppen a dícséret hiányzott. Valami olyasmit is írtak a csepeli szaktársak, hogy „használjátok fel ezeket ti, ócskavasgyüjtésnél még jó szolgálatot tehet".

Gyolaiék elráncosodó homlokkal gyürögették a levelet és aznap, munkaidő után, órákig összebújva pusmogtak a vasszagú műhelyben. Másnap és azóta minden nap már félórával a munkaidő kezdése előtt az egész társaság beérkezik és tárgyalnak. Délben is tárgyalnak. Teljesen átszervezték a munkájukat, mindent megbeszélnek és elég az hozzá: március huszonharmadikán az öreg Gyolai ugyancsak legényesen meghúzta nadrágszíját, felment az irodába és bejelentette: „Ne fáradjanak a selejt-grafikonnal, a Gyolai-brigádnak a tegnapi nappal teljesen megszűnt a selejtje".

Igaza lett, azóta majdnem négy hónap telt el anélkül, hogy egyetlen selejtdarabot öntött volna a brigád.

Most csütörtökön kezdte szabadságát a brigád egyik tagja. Másnap délben átvillamosozott Budára, a Ganz Hajó párosverseny társához, a Ganz Villamossági gyárba. Ebédidőben belátogatott az egyik műhelybe és a jóízűen falatozóknak előadta jövetele célját:

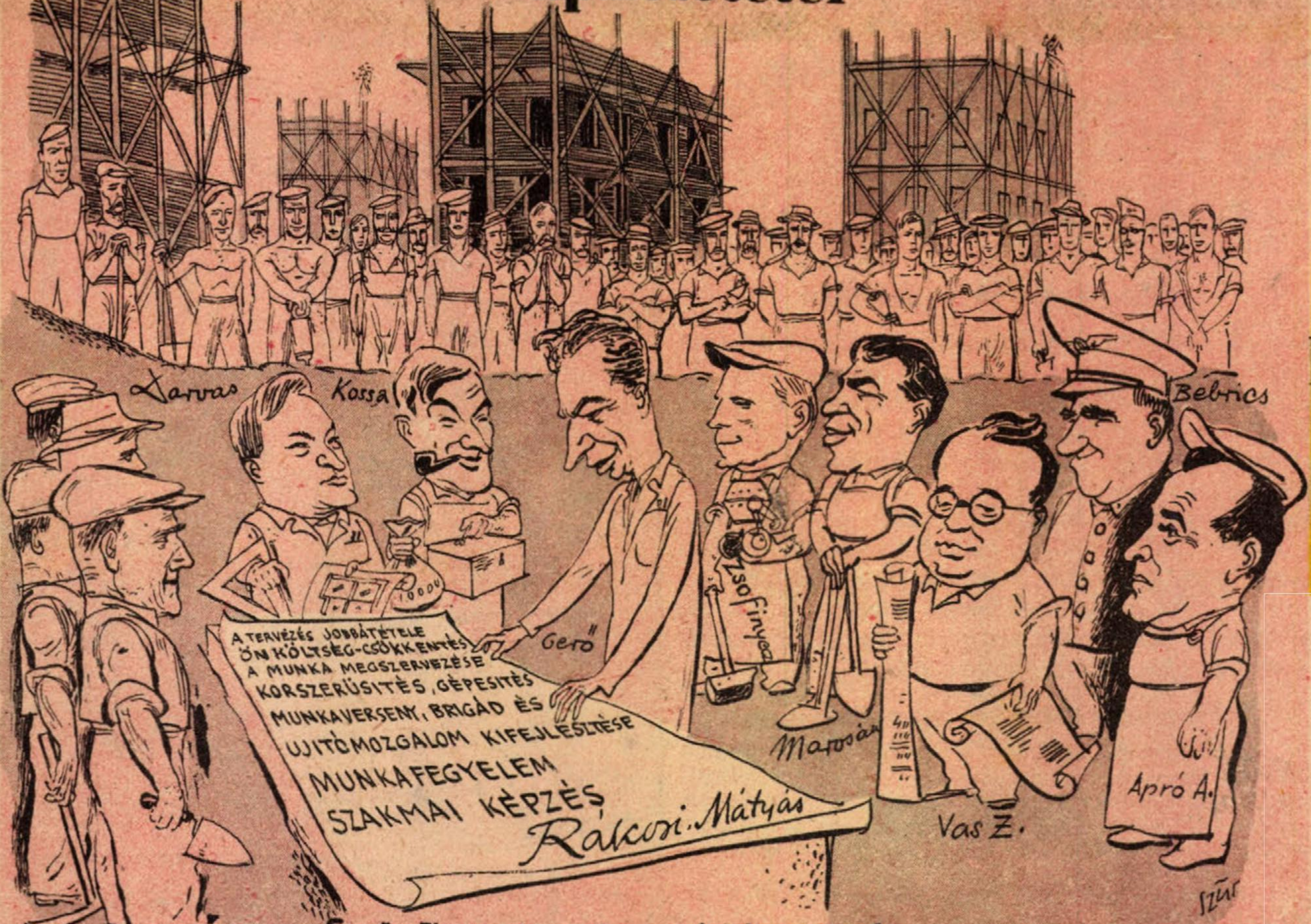
„Ne haragudjatok elvtársak a zavarásért, de én a hajógyári Gyolai-brigád tagja vagyok és március huszonharmadika óta nem volt selejtünk. Gondoltam, tinálatok majd megnézek egy párat, nehogy elfelejtsem, hogyan néz ki..."

(Arról még nem hallottunk, hogy a villamosságiak erre mit válaszoltak...)

A nagykanizsai Tejért a tejért

A nagykanizsai Tejért az előirányzott tejmennyiség négyszeresét dolgozza fel. A zalamegyei tehenek nem lehetnek elég hálásak a kitűnő üzemnek.

Alapkőletétel

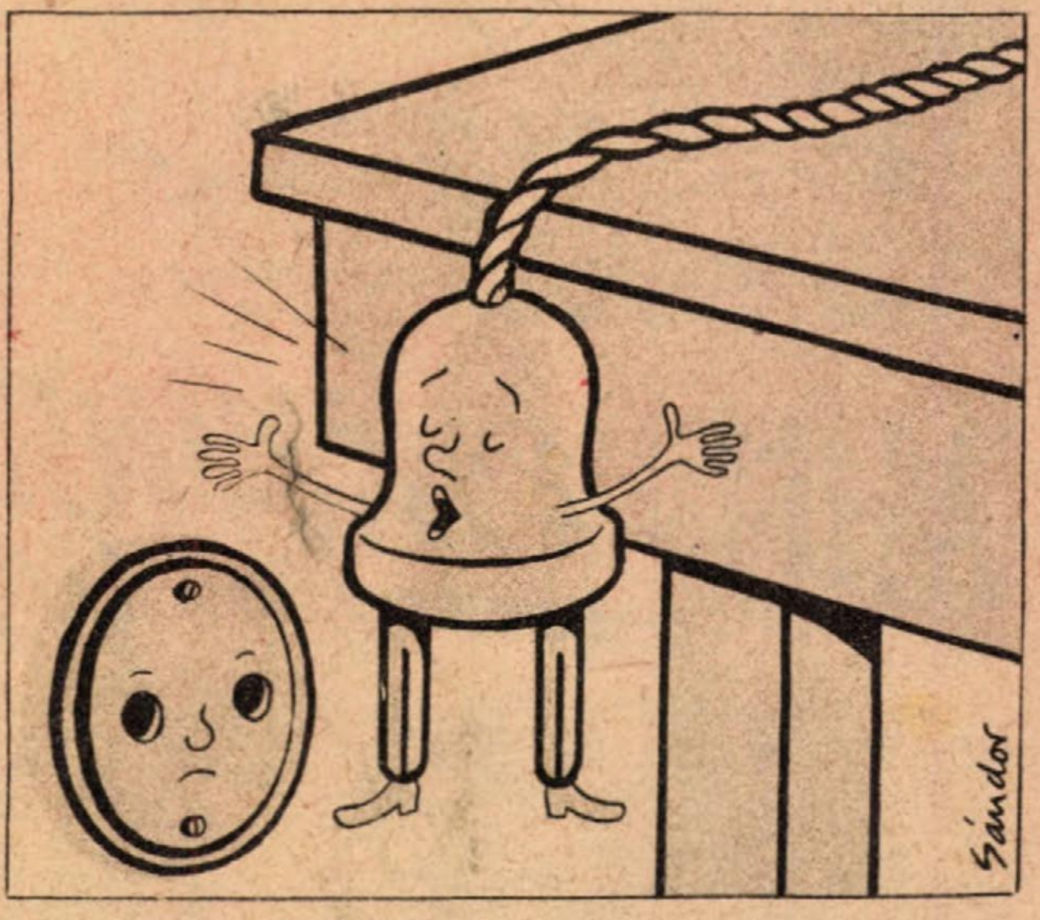
Gerő: Elvtársak, ez lesz a fundamentum!
Munkás: Rendben van, Gerő elvtárs, erre lehet építeni!

Csodálatos történet

— Mi az, maga így horgászik?
— Igen. Víziszonyom van.

A villanykapcsoló is ember

— Ideje volt már, kell egy kis kikapcsolódás.

PETŐFI ANEKDOTÁK

A legszámosabb osztály

Egy társaságban egyszer a különféle fajtájú költőkről volt szó, az eposzi, drámai, didaktikai, lírai stb. költőkről.

Petőfi szótlanul hallgatta egyideig a vitát, egyszer aztán közbeszólt:

— Kifelejtettétek a legszámosabb osztályt a sorból: az éhező költőket!

Nem nekik készült a Talpra magyar

A forradalom alatt Petőfi rövid időre Kolozsvárt is megfordult. Itt, amint egy honvédtiszttel sétált az utcán, egy kocsmából éppen akkor dobtak ki egy kopott németet, midőn Petőfi a kapu előtt haladt el. Estében a német majd leverte lábáról a költőt, mialatt a kocsmából iszonyú borízű hangon ordítozták: „Talpra magyar, hí a haza!"

— Hallod, Sándor? — fordul hozzá a honvédtiszt.

— Hallom, hallom; de nem örvendek neki. Nem részeg emberek számára írtam

— Barátom, olyan időket élünk, amikor az ifjúság könnyen lelkesedik, — vélte a kísérő.

— Hiszen szép dolog a lelkesedés, — felelte Petőfi, — de nem négykézláb!

Mágnás-gyűlölet

Van Petőfinek egy „Mágnásokhoz" című költeménye, melyben ki akarja írtani a mágnásokat a föld színéről. Felhívták Vörösmarty figyelmét e költeményre, mondván, hogy az Petőfitől való.

— Te írtad ezt, Sándor? — szólott szelíden Vörösmarty.

— Én — felelte büszkén a költő.

— De hát gróf Széchenyiről, báró Eötvösről egészen megfeledkeztél?

Petőfi dacosan válaszolt:

— Kettőjükért csak nem érdemes kivételt tenni.

Amerikában történt

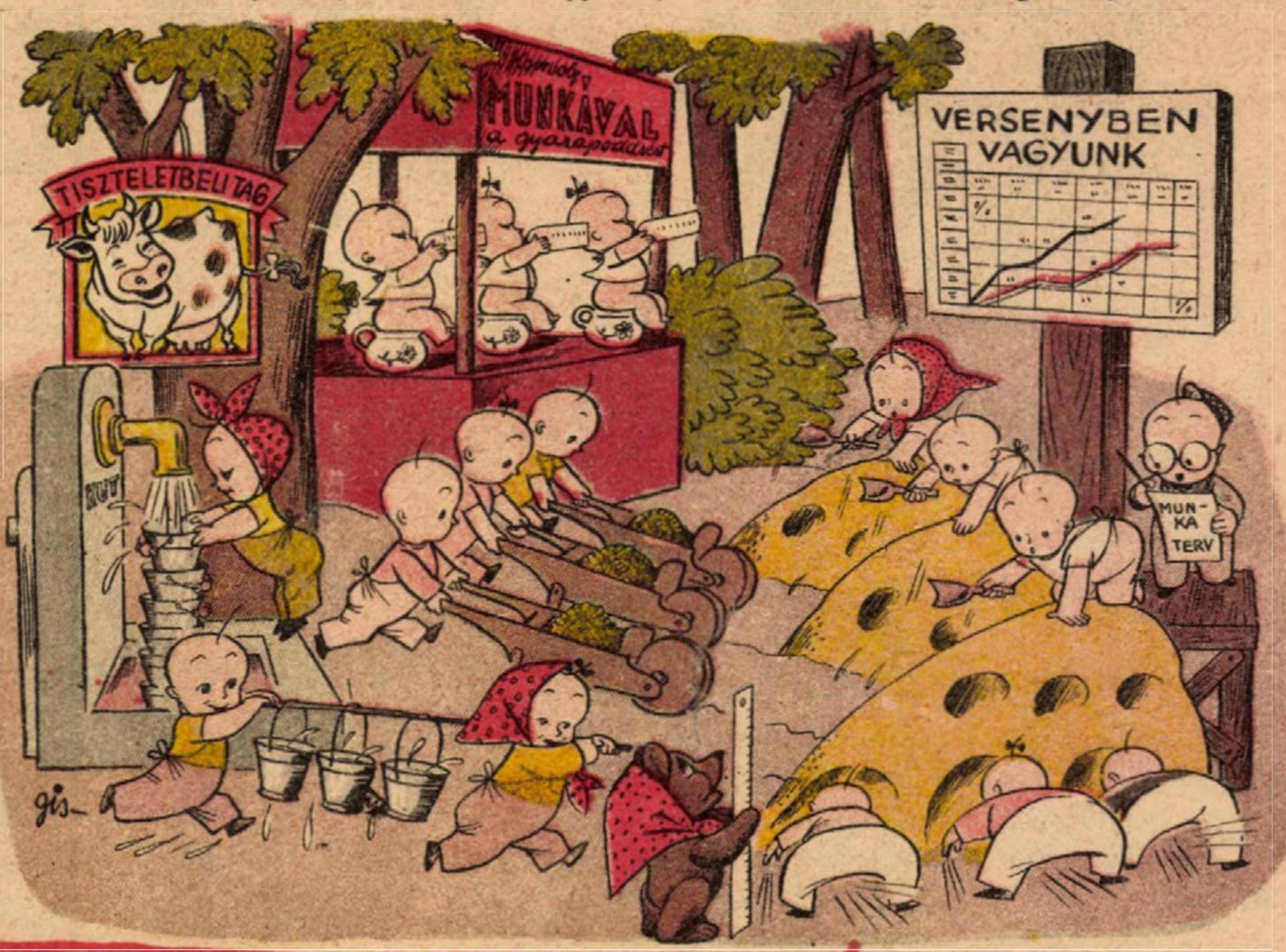
Éjféltájban telefonhoz hívják az amerikai Hudson-gyár igazgatóját. Egy dühös hang kérdezi:

— Igaz, hogy önök tíz perc alatt csináltak egy kocsit?

— Igaz — feleli büszkén az igazgató.

— Büdös gazemberek, ezt a kocsit én kaptam!

A legifjabbak ujjáépítő munkabrigádja

„Két lány az utcán" és társai

— Képzeljétek lányok, a Szabad Nép a nevünkön nevezett bennünket!

— Csak nem?!

— De igen. Népbutításnak...

Nagy helyreállítási munkák indultak meg a főútvonalakon

Darvas József építésügyi miniszter tatarozót fúj.

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Lapkiadótulajdonos. SZABADSÁG lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóu Károly.